

Kutsu seistä lujina

”Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälikappaleet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan.” (Ef. 6:10, 11.)

Avaintekstit:

Ef. 6:10–20;
5. Moos. 20:2–4;
Room. 13:11–14,
1. Tess. 5:6–8;
1. Kor. 15:23, 24.

Silmiään siristellen palvelija kompuroi ulos majapaikastaan ja näkee jotakin hälyttävää – suuren hyvin varustetun vihollisarmeijan sotilaineen, hevosineen ja vaunuineen. Kiirehtien ilmoittamaan uutista profeetta Elisalle palvelija huudahtaa takellellen: ”Voi, herrani! Mitä me nyt teemme?”

Elisa vastaa: ”Älä pelkää, meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä.” Tämä on vastaus, jota palvelija ei kykene rekisteröimään. Vetäen palvelijan lähelle Elisa rukoilee tämän puolesta: ”Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi.” Profeetan rukoukseen vastataan välittömästi. Palvelija astuu jälleen suojavarustuksille, mutta tällä kertaa verho näkyvän ja näkymättömän väliltä on nostettu ylös. Hän ei näe yhtä armeijaa, vaan kaksi. ”Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, että vuori Elisan ympärillä oli tulisia hevosia ja vaunuja täynnään.” (2. Kun. 6:15–17.)

Kirjoittaessaan Ef. 6:10–20 Paavali rukoilee uskoville parempaa näkökykyä, jotta he voisivat nähdä suuren taistelun koko todellisuuden ja ammentaa toivoa siitä, mitä heille paljastuu.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 16.9.2023

TAISTELU- PUHE

Tutki Paavalin vahvaa lopetusta Efesolaiskirjeelle (Ef. 6:10-20). Mitä hänen taisteluhuutonsa merkitsee meille nykypäivän sotureille, jotka kamppailemme suuressa taistelussa?

Paavali päättää kirjeen taistelukutsulla, jossa hän kehottaa uskovia ottamaan paikkansa seurakunnan sodassa pahaa vastaan (Ef. 6:10-20). Hän aloittaa kehotuksella olla vahvoja ja voimakkaita Herrassa (Ef. 6:10). Sitten hän pyytää heitä pukemaan ylleen Jumalan koko taisteluvälikappaleiden, ja antaa sille perustelut: "jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan" (Ef. 6:11), sillä taistelu on pahuuden henkivaltoja vastaan (Ef. 6:12). Paavali kutsuu jälleen uskovia varustautumaan yksityiskohtaisesti. Heidän tulee ottaa ylleen Jumalan koko taisteluvälikappaleiden, jotta he kykenisivät "pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyessä pysyen" (Ef. 6:13). Heidän välikappaleisiinsa kuuluvat vyö, haarniska, jalkineet, kilpi, kypärä ja miekka (Ef. 6:14-17). Sitten Paavali kutsuu täysissä välikappaleissa ja taisteluvälikappaleiden joukossa olevia uskovia rukoilemaan (Ef. 6:18-20).

Jäljitellen Vanhan testamentin aikaisia taistelun aattona pidettyjä kannustavia taistelupuheita Paavali puhuu seurakunnan tehtävästä käyttäen sodan ja aseistautumisen kieltä. Se näkyy hänen käskyssään: "Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkävyytensä." (Ef. 6:10.)

Vanhan testamentin taistelukehotukset (ks. esim. 5. Moos. 20:2-4; Tuom. 7:15-18; 2. Aik. 20:13-20; 2. Aik. 32:6-8; Neh. 4:8, 13, 14) korostavat, että Israelin menestys taistelussa ei riippunut heidän aseistautumisestaan tai armeijansa ylivoimaisuudesta. Voitto riippui Jumalan läsnäolosta ja voimasta, ei siitä, että ihminen luottaisi itseensä. Avain menestykseen ei ollut heidän itseluottamuksensa, vaan heidän lujassa luottamuksensa Jumalan voimaan ja hänen antamaansa menestykseen. Paavali käyttää näitä teemoja rohkeasti kehoittaessaan uskovia olemaan: 1) aktiivisia seurakunnan tehtävän toteuttamisessa; 2) valppaita havaitsemaan näkymättömiä ulottuvuuksia, jotka vaikuttavat heidän elämäänsä ja todistukseensa; 3) tietoisia siitä, että Jumala pitää huolen heidän menestyksestään; ja 4) aina selvillä siitä, miten tärkeää uskovien välinen yhteys ja yhteistyö on.

Missä meidän ainoa toivomme on?

VOIMA LÖYTYY KRISTUK- SESSA

Paavali päättää kirjeensä taistelukutsuun, joka kokoaa yhteen kirjeen tärkeitä teemoja ja ajatuksia. Hänen johtopäätöksensä on: "Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä." (Ef. 6:10.) Sanoissa on komentajan taisteluhuudon sävyjä. Kappaleen loppuosa, Ef. 6:11-20, havainnollistaa ja analysoi tätä suurta teemaa.

Lue uudelleen Ef. 6:10-20. Miltä suuren taistelun todellisuus ylikuunnollisine voimineen näyttää Paavalin kehotusten valossa?

Paavali tunnistaa uskovien voiman lähteeksi Kristuksen sanoessaan "vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä" (Ef. 6:10), sillä "Herra" viittaa Kristukseen, kuten Efesolaiskirjeessä on toistuvasti tuotu esiin (Ef. 2:21; Ef. 4:1, 17; Ef. 5:8; Ef. 6:1, 21). "Seurakunnan vahvuus piilee ylönousseen Herran, sodankäynnistä vastaavan kapteenin, kaikkivoipaisuudessa." - G. G. Findlay, *The Epistle to the Ephesians* (New York: Ray Long & Richard R. Smith, 1931), s. 398.

Paavali hyödyntää toistoa tehokeinona jakeessa Ef. 6:10. Hän käyttää synonyymejä "voima" ja "väkkyys" alleviivataksaan sanomaansa: seurakunnan osoittama voima ei ole uskoville luontaista, vaan se on saatu Herralta Kristukselta. Paavali tekee tässä yhteenvetoa yhdestä kirjeen kantavasta teemasta: siitä, että Jumala jakaa voimaansa uskovien kanssa (Ef. 1:19-22; Ef. 2:4-6; Ef. 3:16, 17). Voima nykyisiin ja tuleviin taisteluihin löytyy yhteenkuuluvuudesta ylönousseen ja korotetun Kristuksen kanssa.

Uskovia käsketään vahvistumaan Kristuksessa, ja heidän sanotaan saavan voimansa hänessä (Ef. 6:10), mutta silti kaikki kolme jumaluuden jäsentä ovat mukana vahvistamassa heitä hengellisessä taistelussa pahaa vastaan. Jumala (Isä) antaa taisteluvälineensä uskovien käyttöön (Ef. 6:11, 13; vrt. Jes. 59:17). Paavali on jo maininnut myös Hengen aktiivisena tekijänä uskovien vahvistamisessa. Hän rukoili, että Jumala "hengellään vahvistaisi ja voimistaisi teidän sisäistä olemustanne" (Ef. 3:16). Henki myös antaa miekan - Jumalan sanan (Ef. 6:17), ja uskovien tulee rukoilla "joka hetki Hengen antamin voimin" (Ef. 6:18). Paavali toivoo kuulijoitensa ymmärtävän, että kolmiyhteinen Jumala on sitoutunut varustamaan heidät taisteluun pahan voimia vastaan.

**SUURI
TAISTELU
PAAVALIN
KIRJEISSÄ**

Lue Room. 13:11-14; 1. Tess. 5:6-8 ja 2. Kor. 10:3-6. Miten tekstit vertautuvat kohtaan Ef. 6:10-20? Miksi luulet Paavalin käyttävän tällaisia kielikuvia?

Paavali käyttää usein sotilaallista kieltä ja kielikuvia kutsuen uskovia jäljittelemään esimerkillistä sotilaallista käyttäytymistä. Ef. 6:10-20 edustaa pisintä katkelmaa, jossa Paavali hyödyntää sodan kieltä avatakseen evankeliumia. Riisuttuaan ristillä aseista "vallat ja voimat" (Kol. 2:15) Kristus toimii nyt kaikkia muita valtoja ylempänä Herrana (Fil. 2:9-11). Hän värvää seuraajiaan taistelijoiksi kosmiseen sotaan. Hän itse johtaa valon joukkoja kohti suurta voiton päivää (1. Kor. 15:54-58; 2. Tess. 2:8; Room. 16:20). Paavalin käyttämän sotilaallisen symboliikan perusteella hän pitää hyvän ja pahan välistä taistelua "pitkäaikaisena kosmisena sotana, jossa kahden armeijan välisiä taisteluita tulee ja menee. Aikojen saatossa armeijat kohtaavat kerta toisensa jälkeen, kunnes toinen niistä voittaa lopullisen taistelun." - Peter W. Macky, *St. Paul's Cosmic War Myth: A Military Version of the Gospel* (New York: Peter Lang Publishing, Inc., 1998), s. 1.

Kosmisen sodan teema on osa Efesolaiskirjettä. Kutsusaan varustautua sotaan (Ef. 6:10-20) Paavali kertoo kosmisen taistelun elementtejä, joita on jo aiemmin maininnut:

- Jumala antaa voimansa vaikuttaa uskovissa (Ef. 1:18-20; Ef. 3:16, 20)
- Kristus on voittanut kaikki muut vallat ja hänet on korotettu niiden yläpuolelle (Ef. 1:20-23).
- Uskovat ovat armeija, joka saa voimansa identiteetistään Kristuksen seuraajina, joille on annettu kyky taistella pimeyden ruhtinasta vastaan (Ef. 2:1-10).
- Seurakunnan tehtävä on paljastaa pimeyden voimien tuleva kohtalo (Ef. 3:10).
- Kristus on soturi, joka valloittaa ja saa voittosaalista (Ef. 4:7-11; vrt. Ps. 68:19).
- Uskovat on kutsuttu pukemaan ylleen ilosanoman mukaiset vaatteet (Ef. 4:20-24).

Kun meitä pyydetään pukeutumaan Jumalan taisteluvarustukseen, ymmärrämme, miten keskeinen asia kosminen taistelu on. Samalla meidän on pysyttävä lujina siinä varmuudessa, joka meillä on Kristuksen lopullisesta voitosta.

SOTATAN- TEREELLA

Lue Ef. 6:10-20. Paavali käyttää ilmaisuja ”pitää puoliansa”, ”tehdä vastarintaa”, ”pysyä pystyssä” tai ”seistä”. Miksi ajatus on hänelle tärkeä?

Paavalin sotilaalliset kielikuvat pitää ymmärtää muinaisten taistelulenttien valossa. Mitä puoliansa pitäminen, vastarinnan tekeminen, pystyssä pysyminen ja seisominen (Ef. 6:11, 13, 14) tarkoittivat? Kertovatko ilmaukset vain puolustusase-
man säilyttämisestä? Antiikin historioitsijan Thukydidoksen ylös kirjaamissa taistelupuheissa korostui kolme asiaa, joiden piti tapahtua peräkkäin, jos taistelu mielittiin voittoa: 1) sotilaiden oli kohdattava vihollinen eli marssittava heitä vastaan; 2) sitten heidän oli hyökättävä, oltava lujia ja pidettävä puolensa taistellessaan silmätysten vihollisen kanssa; 3) lopuksi oli lyötävä vihollinen ja saatava se perääntymään (ks. Thukydidēs, *The Peloponnesian War* [New York: E. P. Dutton, 1910], 4.10.1-5).

Muinaisten taisteluiden avainhetki liittyi toiseen yllä luetelluista vaiheista, jolloin kaksi vastakkaista keihäsmiesten muodostelmaa törmäsivät yhteen ”kauhealla rytinällä, jossa rusentui pronssia, puuta ja lihaa”; tätä hetkeä antiikin kirjailija Ksenofon kuvaili ilmauksella ”kauhea rysäys” (Victor Davis Hanson, *The Western Way of War* [New York: Oxford University Press, 1989], s. 152, 153). Lujana seisominen ja maaperänsä pitäminen tuolla strategisella hetkellä oli taisteluiden suuri haaste. Hetkeä seuraavassa lähitaistelussa kumpikin osapuoli hakisi vauhtia ”työntöön”.

Paavalin kutsu aseistautua viittasi taisteluun, jossa sotilaat ”yhtenä joukkona antoivat ja vastaanottivat satoja iskuja lähietäisyydeltä” (Victor Davis Hanson, *The Western Way of War*, s. 152). Tämän vahvistaa Paavalin kuvaus taistelusta painiotteluna (Ef. 6:12; ks. torstain tutkisteluosuus). Lisäksi hän käyttää jakeessa 13 intensiivistä muotoa verbistä ”seistä”, joka on suomennettu ’vastarinnan tekemisenä’.

Asento ei ole rento! Seisominen on voimakasta taistelua, jossa otetaan käyttöön kaikki lähitaistelun aseet. On tärkeää pysyä ”lujasti samanhenkisinä” ja taistella ”yksimielisesti evankeliumin ja uskon puolesta” (Fil. 1:27).

Lue Hepr. 12:4. Miten jae kiteyttää sen, mitä Herra-sa seisominen tarkoittaa? Minkälaisia piirteitä se voi saada?

PAINI PAHAN VOIMIA VASTAAN

Mikä on Paavalin tarkoitus hänen luetellessaan erilaisia nimiä pahuuden henkivoimille (Ef. 1:21; Ef. 3:10 ja Ef. 6:10-20)?

Paavali kuvailee taisteluamme käyttämällä kreikankielistä sanaa, joka kuvaa painijoiden välistä kilpailua (palē, Ef. 6:12). Painimista pidettiin erinomaisena valmistautumisena taisteluun varten. Tämä on sopiva ilmaus kuvaamaan sitä ase-vastaan-ase ja käsi-vastaan-käsi -taistelua, joka syntyy armeijoiden ottaessa yhteen. Paavali korostaa sitä todellisuutta, että uskovat joutuvat lähitaisteluun pahuuden voimia vastaan.

Tässä Paavalin pahuuden voimille antamia nimiä:

Ef. 1:21	Ef. 3:10	Ef. 6:12
kaikki vallat	avaruuden henkivallat	henkivallat
(kaikki) voimat	(avaruuden) voimat	voimat
(kaikki) mahdit		tämän pimeyden maailman hallitsijat
(kaikki) herruudet		avaruuden pahat henget
jotka mainitaan tässä ja tulevassakin maailmassa		

Pahuuden voimat (Ef. 1:21; Ef. 6:12) on alistettu Kristukselle (Ef. 1:22). Missään taistelussa ei kuitenkaan koskaan ole hyvä strategia aliarvioida vastapuolen voimia. Paavali varoittaa, että me emme taistele vain ihmisvihollisia vastaan, vaan "henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan" (Ef. 6:12), joita johtaa juonikas kenraali, itse Paholainen (Ef. 6:11).

Vaikka meidän on oltava varuillamme voimakkaita vihollisiamme vastaan, meidän ei kuitenkaan tarvitse pelätä heitä. Jumala on meidän kanssamme taistelussa (Ef. 6:10), ja hän on varustanut meidät mitä parhaimmilla aseilla, hänen omalla taisteluvälineillä (Ef. 6:11; vrt. Jes. 59:15-17). Hän on antanut käyttöömmä totuutensa, vanhurskautensa, rauhansa, uskonsa ja pelastuksensa sekä Pyhän Hengen (Ef. 6:13-17). Kun Jumala kulkee edellämme ja me olemme sonnustautuneet päästä varpaisiin hänen tarjoamaansa taisteluvälineeseen, emme voi epäonnistua (Room. 16:20; 1. Kor. 15:23, 24; 2. Tess. 2:8).

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Tehtävänämme on hyökätä. Jeesuksen uskollisina sotilaina meidän tulee kantaa verentahraamaa sotalippua vihollisen linnakkeisiin asti. ’Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.’ [Ef. 6:12.] Jos suostumme laskemaan aseemme ja verentahriman sotalippumme, ja meistä tulee Paholaisen vankeja ja palvelijoita, vapaudumme ehkä taistelusta ja kärsimyksestä, mutta rauhan hintana on Kristuksen ja taivasosuuden menettäminen. Emme voi hyväksyä rauhaa tällaisin ehdoin. Jatkukoon mieluummin sota maailman historian loppuun asti kuin rauha uskosta luopumisen ja synnin hinnalla.” (RH 8.5.1888.)

Miten Ef. 6:10–20 liittyy Ilmestyskirjaan? Siinä esitetään sama perusnäkemys viimeisten päivien tapahtumista kuin Ilmestyskirjassa (ks. Ilm. 12; Ilm. 16:12–16; Ilm. 19:17–21; Ilm. 20:7–10). Molemmissa kerrotaan, miten Jumalan kansa on hyökkäyksen kohteena. Sen vihollisena ovat avaruuden pahat henget, jotka ovat aktiivisia ja voimallisia tässä ajassa. Sekä Efesolaiskirjeen että Ilmestyskirjan teksteissä Jumalan kansaa rohkaistaan antamalla näky tulevasta ajasta. Lisäksi molempien kirjojen teksteissä ”viitataan selvästi viimeiseen taisteluun, jolloin vihollinen kukistetaan lopullisesti, jonka jälkeen alkaa uusi, ikuinen aikakausi” — uusi aika, jolloin ”Jumalan kansan lopullinen kunniakas tila” ja ”vihollisen lopullinen tuho” ovat nähtävissä. (Ks. Yordan Kalev Zhekov, *Eschatology of Ephesians* [Osijek, Croatia: Evangelical Theological Seminary, 2005], s. 217, 233–235).

Keskustelunaiheita:

1. Milloin olet selvimmin kohdannut pimeyden voimat? Mitkä ovat kokemuksesi mukaan hyödyllisimmät menettelytavat tuollaisissa tilanteissa?

2. Kuinka Ef. 6:10–20 perusteella auttaisit ihmistä, joka vaikuttaa pahojen henkien orjuuttamalta?

3. Kuinka voimme parhaiten havaita ja hylätä Paholaisen juonet (Ef. 6:11)? Esimerkiksi kuinka usein olet valmis luopumaan uskostasi, koska sinusta tuntuu, että olet liian syntinen voidaksesi pelastua? Kuka syöttää päähäsi tuollaista ajatusta – Kristus vai pimeyden voimat? Miksi sinun erityisesti tuollaisina aikoina pitää tarttua niihin ihaniin lupauksiin, joita meille on annettu Jeesuksessa?